

مقام معظم رهبری در پاسخ به رئیس دفتر سیاسی حماس:

خود را موظف به حمایت از شما از هر نوع آن می دانیم

پایگاه اطلاع رسانی مقام معظم رهبری: حضرت آیت الله خامنه‌ای، مقام معظم رهبری، در پاسخ به نامه‌چندی قبل آقای اسماعیل هنیه، رئیس دفتر سیاسی جنبش مقاومت اسلامی فلسطین (حماس)، با تأکید بر مواضع همیشگی جمهوری اسلامی...

صفحه ۲

پنجشنبه ۱۶ فروردین ۱۳۹۷ - ۱۸ رجب ۱۴۳۹ - ۵ آوریل ۲۰۱۸

سخنگوی کمیسیون امنیت ملی مجلس خبر داد

جلسه ویژه کمیسیون امنیت ملی درباره تلگرام

شرق: سخنگوی کمیسیون امنیت ملی مجلس از برگزاری جلسه فوق العاده این کمیسیون درباره تلگرام با حضور وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات خبر داد. به گزارش خانه ملت، سید حسین نقوی حسینی با اشاره به جلسه روز دوشنبه، بیستم فروردین...

صفحه ۱۳

سرمقاله

سایه مشکلات بر درخت سیاست

عبداللّه نامری . فعال سیاسی

غلبه سکون و کم‌کنشی در عرصه سیاست داخلی، موضوعی است که این روزها بیش از گذشته خود را نشان می‌دهد. دلیل این معضل را باید در چند حوزه جست‌وجو کرد: نخست احساس کم‌تأثیری مشارکت سیاسی است که جامعه را دچار نوعی سرخوردگی کرده است. البته این مسئله یک معلول یا بیماری است که به محض رفع آن، فضا تغییر می‌کند. جنبش دوم‌خرداد نمونه تاریخی این تغییر رویکرد جامعه است؛ مردم از فضای قدیمی به فضای نو پرتاب شدند. جامعه بعد از دوم‌خرداد به گفتمان توسعه سیاسی رئیس‌جمهور دوران اصلاحات پاسخ مثبت داد و دستگاه‌های اجرایی نیز تا حدی که توانستند، رئیس‌جمهور را در رساندن بار فضایی باز سیاسی به مقصد یاری کردند. نشاط سیاسی آن مقطع تا سال ۸۴ ادامه داشت. نقطه عطف دوران احمدی‌نژاد این بود که ثابت کرد کار سیاسی اگرچه کاملاً متوقف نشده، اما پرهزینه است. با این حال، کنشگران سیاسی و اجتماعی کم‌وبیش دنبال آن رفته و هزینه آن را پرداخت کردند. مشکل از جایی آغاز شد که این تلقی در جامعه مدنی، صنوف و تشکلهای کاری، فرهنگی و نخبگان دانشگاهی ایجاد شد که این رویه به نتیجه لازم نمی‌رسد و خودبه‌خود دچار رخت و ایستایی شدند. توسعه نهادهای سیاسی نیز با معضلات و موانعی مواجه بوده است و معمولاً به جز فصول انتخابات، فعالیت مشخص سیاسی در میان احزاب و تشکلهای سیاسی مشاهده نمی‌شود. این امر البته در میان برخی طبقات نیز طرفدارانی دارد و چندان بی‌میل به آن نیستند. کنش سیاسی باید ثمر بدهد تا امکان تداوم پیدا کند. انتظار این بود که با تولدهای سال‌های ۹۲ تا ۹۶، اتفاقاتی رخ دهد و محدودیت‌های سیاسی جای خود را به گفت‌وگوهای سیاسی بدهند. وقتی چنین نشود، خودبه‌خود نوعی عقب‌نشینی در لایه‌های جامعه حتی احزاب و نخبگان سیاسی مشاهده می‌شود. دولت روحانی نیز با وجود آنکه با این گفتمان توانست رای مردم را کسب کند، اما نشان نداده که مسئله سیاست داخلی را دنبال می‌کند. اگر رسانه‌ها یا برخی نخبگان درون جامعه و دانشگاه‌ها نباشند، حتماً همین سطح فعلی مسائل سیاسی نیز فراموش می‌شود. از سوی دیگر، مسائل اقتصادی و اجتماعی به اندازه‌ای فراگیر شده که رنگین‌کمان سیاست را کمربند می‌کنند. مسائل درونی و بین‌المللی، شرایط نامساعد روابط منطقه‌ای و جهانی و مسائل اقتصادی داخلی در نقطه بیشینه خود قرار دارند. وقتی مخاطب احزاب و رسانه‌ها دغدغه‌های دیگری دارد، آنها هم متأثر از تحولات بیرون از تشکیلات حزبی و رسانه‌ها یعنی جامعه عمل می‌کنند. در دوران اصلاحات رسانه رویش کرد، تشکلهای مدنی شکل گرفت و عرصه جدید در مبادلات فکری سیاست و اجتماع ایجاد شد؛ چون ثمری را دیده بودند که نتیجه آن کارآمدی و زندگی بهتر و عزتمندتر مردم بود. امروز اما این مسئله به گونه دیگری است و در سوی مقابل، این تته‌قطر درخت معضلات اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی است که روی درخت سیاست سایه انداخته است.

سازمان آگهی‌های روزنامه شرق ۸۸۱۹۰۴۶۸ ۸۸۱۹۳۹۷۹

همکار گرامی جناب آقای پارسا شیرازی نژاد
ممبیت وارده را به جنابعالی
و خانواده محترم تسلیت عرض می‌کنیم. از خداوند سبحان برای آن مرحومه علو درجات و برای شما و سایر بازماندگان مبر و اجر آرزو می‌نمایم.
روزنامه شرق

پایان نشست روحانی، پوتین و اردوغان

توافق در آنکارا درباره آینده سوریه

صفحه ۲

یادداشت

رقابت سیاسی یا نزاع مخرب؟

احمد شبیرزاد
نماینده مجلس ششم

هر عقل سلیمی این نکته را می‌پذیرد که نمی‌توان آحاد و نخبگان یک کشور را از صافی مشترکی گذراند تا همه شبیه به یکدیگر شوند. وجود اختلاف‌نظر در مسائل جزئی و فرعی و حتی کلیات، امری بدیهی است. در بسیاری از کشورها، همین تفاوت دیدگاه‌ها، مجرا و مسیر طبیعی خود را برای تغییر مدیریت در سطوح کلان ایجاد می‌کند؛ چراکه در غیر این صورت، به اختلاف مخرب منجر می‌شود و آنها می‌دانند این به صلاح توسعه یک جامعه نیست. اگر این اختلاف دیدگاه‌ها مجرای درستی برای جریان‌یافتن پیدا کند، نه تنها مضر نیست، بلکه فواید بسیاری دارد. حتی موضوع گفت‌وگوی میان دو جریان رقیب نیز می‌تواند عامل تقویت منافع ملت باشد که یکی از مهم‌ترین مؤلفه‌های امنیت ملی است. با پذیرش این حقیقت که در هیچ کشوری هیچ فرد وطن‌پرستی حاضر نمی‌شود اختلافات فکری و سیاسی به منافع ملی آسیب بزنند، می‌توان چنین نتیجه گرفت که لزوماً این اختلاف دیدگاه نیست که به منافع ملی صدمه می‌زند، بلکه نبودن قواعد رقابت و خارج‌شدن یک جریان از میدان سیاسی و استفاده از دیگر ابزارها برای حذف فکر و شیوه رفتاری رقیب است که می‌تواند سطح منازعات را افزایش دهد. وقتی یک گروه و جناح به بهانه‌های مختلف، سلیقه سیاسی خود را تحمیل کند، اصل وحدت خدشه‌دار می‌شود. درعین حال، باید به این موضوع نیز توجه کرد که تعیین مصادیق منافع ملی بسیار ساده است؛ برای مثال، مرزهای هر کشور جزء منافع ملی است یا اقتصاد هر کشور در مقابل اقتصاد سایر کشورها، پول ملی، سلامت شهروندان و حقوق شهروندانی که هم‌کیش ما نیستند یا مهاجرت کرده‌اند، از مصادیق منافع ملی محسوب می‌شوند. نگاه‌ها

ادامه در صفحه ۴

یادداشت

ضربه به صنعت داخلی؟

سیدکامران باقری
مشاور مدیریت نوآوری

سال ۱۳۹۷ با «حمایت از کالای ایرانی» گره خورد. بی‌شک هر ایرانی آگاه، حمایت از کالای ایرانی را امری خوب و پسندیده می‌داند اما با شناختی که از سطح حکمرانی صنعتی در دولت دارم، بیم آن می‌رود که هدف بزرگ و بالارزش «حمایت از کالای ایرانی» به دستوراتی ناگهانی، مطالعه‌نشده، غیرعلمی و به دستوراتی حمایت از کالای ایرانی خلاصه شود. این‌گونه دستورهایی که با اصول نوین و علمی سیاست‌گذاری صنعتی سازگار نیست، به تولید و تولیدکنندگان ایرانی آسیب جدی خواهد زد و سفره‌ای بزرگ برای فساد اداری پهن می‌کند که برچین آن به دهه‌ها زمان نیاز دارد. برای پی‌بردن به ریشه این نگرانی، کافی است فقط یک نمونه اخیر از شیوه حمایت از تولید ایرانی را با هم مرور کنیم: مقام معظم رهبری در سال ۱۳۹۶ در نشستی با دولت‌مردان از واردات خودروهای لوکس اظهار نگرانی می‌کنند. دولت با راهبری وزیر وقت صنعت، معدن و تجارت (صمت) تصمیم می‌گیرد که جلوی واردات خودروی خارجی را بگیرد. این تصمیم، برخلاف اسناد بالادستی و بدون اطلاع و هم‌فکری اتاق بازرگانی به عنوان نماینده بخش خصوصی اتخاذ می‌شود. این در حالی است که بر اساس برنامه پنجم توسعه دولت موظف بود که تعرفه واردات خودرو را به صورت تدریجی کاهش دهد. همچنین طبق دستور معاون اول رئیس‌جمهور در جهت بهبود فضای کسب‌وکار، مسئولان دولتی مکلف به مشورت با بخش خصوصی پیش از تصمیم‌گیری‌ها بودند. وزارت صمت این تصمیم را اجرا اما آن را علنی نمی‌کند. وب‌سایت ثبت سفارش واردات خودرو، یک‌شبه مسدود می‌شود. مدیران وزارت علت این انسداد را به‌روزرسانی وب‌سایت و مدتی تا چند روز اعلام می‌کنند. این چند روز، چندین بار تمدید می‌شود تا عمر دولت دهم به پایان می‌رسد. واردکنندگان رسمی خودرو که با مجوز وزارت صنایع و طبق قوانین جاری کشور فعالیت می‌کردند، به مشتریان خود تعهد داشتند تا تعداد زیادی خودروی در حال حمل به ایران را به آنها تحویل دهند. اما یکباره متوجه شدند که امکان ثبت سفارش و ترخیص خودرو از گمرک را ندارند. مشتریان از تأخیر در تحویل خودروها گلهمند شده و برخی از خرید انصراف دادند. در این میان اعتبار این شرکت‌ها نزد مشتریان بالقع و بالفعل آسیب دید. وزیر جدید از فرصت اسباب‌کشی به وزارت صمت بهره برده و هرگونه پاسخ‌گویی درباره

ادامه در صفحه ۶

تبرها

آقازاده‌ها این بار به دنبال مناطق آزاد جدید

صفحه ۵

انگیزه مرموز زن ایرانی از حمله به ساختمان یوتیوب

صفحه ۱۱

حمله کی‌روش به ۳ صدای بلند

صفحه ۱۴

سپنتا نیکنام در دوراهی ماندن و رفتن

صفحه ۲

تناقض‌های احمدی‌نژاد

صفحه ۲

حرف اول

بحران آب و امنیت غذایی

عبدالحسین طوطیایی . پژوهشگر کشاورزی

بحران خشک سالی و آسیب‌های هشاردهنده درباره ذخایر زیرزمینی آب، بخش عمده‌ای از خبرها و تحلیل‌های رسانه‌ای را در سال‌های اخیر به خود اختصاص داده است. آیا عزم ملی و سیاست‌های کلان اجرایی برای رویارویی با این بحران نیز به همین نسبت مهیا شده است؟ به نظر می‌رسد هنوز آماده‌باش عمومی در خصوص کاهش این بحران رخ نداده است. در سال‌های آغازین جنگ تحمیلی با وجود غافلگیری نظام نوپای جمهوری اسلامی، انسجام مقابله با آن از جنس متفاوتی با واکنش‌های بحران‌زدایی حال حاضر بود. در آن ایام تمام دستگاه‌های اجرایی و نیز عرصه‌های مختلف مردمی حول دفاع در برابر متجاوزان سازمان‌دهی شده بودند. آیا ابعاد و پس‌لرزه‌های این خشک سالی دامنه‌دار که ظرفیت‌های موجود را مانند موریان از درون نابود می‌کند، کمتر از آن جنگ تحمیلی است؟ بدون تردید شرایطی که اکنون سیری می‌کنیم، پیچیده‌تر از آن دوران است. اگر آن زمان سیما و سیره متجاوز و دشمن آشکار بود، اما اکنون هیولای خشک‌سالی زیر پوست ژورمرکی و غفلت ما خانه گزیده است. حجم سفرهای روزمری داخلی یا خارجی در تعطیلات نوروزی اخیر نشان می‌دهد کماکان ضرورت بسیج همگانی به‌خوبی حس نشده است و بسیاری از ما در طبقات بالای کشتی و به‌دغدغه از طبقات زیرین هنوز در روال عادی زندگی به‌سرم می‌بریم. مردم و دستگاه‌های مدیریتی باید بپذیرند اینک بحران در خانه همه ما سکنی گزیده است. خانه‌هایی که با کشیدن حصار بر گرد خود اما خرج از دیگران جدا نمی‌کند. از جمله متغیرهایی که برای مدیریت این بحران در دست مردم و مسئولان قرار دارد، توسعه فرهنگ و روش‌های صرفه‌جویی و همچنین کنترل ششما منابع مصرف است. بسیاری از قوانین اکولوژیکی از جمله قانون بازده نزولی (مِچرلیخ) و قانون بشکه (بلاک‌من) و... بر این نکته دلالت دارند که میزان رشد و افزایش در هر فرایند توسعه‌ای به افزایش کمترین نهاده‌های ضروری بستگی دارد. به‌عنوان مثال اگر برای تولید یک محصول به یکصد متر مناسیب، آب کافی و... نیاز باشد اما بین این نهاده‌ها، آب کمتر از میزان موردنیاز در دسترس باشد، تنها امکان افزایش محصول در گام نخست با تأمین آب کافی صورت می‌گیرد. در این رابطه افزایش نهاده‌هایی مانند کود، پدرو... مادامی که نیاز آبی برطرف نشود، نه‌تنها نقش مثبت ندارد چه‌بسا تأثیر منفی هم بر عملکردها بگذارد.

ادامه در صفحه ۴

ارتباط با روزنامه شرق
SHARGHLINE
@SHARGHDAILY.IR